

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 3. septembra 2014 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Pavla Polku v trestnej veci proti obvinenému **S. J.**, pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvineného S. J. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 2. októbra 2012, sp. zn. 5To 9/2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. d/ Tr. por. dovolanie obvineného S. J. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 28. novembra 2011, sp. zn. 2T 93/2009, bol obvinený S. J. uznaný za vinného z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., a to na skutkovom základe uvedenom v rozsudku.

Okresný súd uložil obvinenému S. J. podľa § 213 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd výkon trestu podmiennečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd určil skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obvineného zaviazal nahradiť poškodenej organizácii V. B. škodu vo výške 2 993,21 €.

Proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu podal obvinený S. J. odvolanie. Krajský súd v Trnave zamietol odvolanie obvineného podľa § 316 ods. 1 Tr. por., pretože bolo podané oneskorene.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený S. J. sám, ako aj prostredníctvom obhajkyne, dovolanie, uplatniac dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. i/ Tr. por. (obvinený sám uviedol aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.), teda s odôvodnením, že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia (rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom).

V odôvodnení vlastnou rukou písaného dovolania obvinený poukázal na nepravdivosť svedeckých výpovedí a listinných dôkazov predložených vyšetrovateľovi, porušenie práva na obhajobu z dôvodu nepripustenia niektorých listinných dôkazov a nevyváženia sudkyne Okresného súdu Piešťany JUDr. Beáty Javorkovej z vykonávania úkonov trestného konania. Obvinený ďalej uviedol, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, pretože v prípravnom konaní vyšetrovateľ zadokumentoval falšované listinné dôkazy a naopak svedkovia nepredložili Predčasné ukončenie leasingovej zmluvy zo dňa 23. marca 2005 a Odstúpenie pohľadávky. Z týchto dôvodov obvinený dovolaciemu súdu navrhol rozsudok okresného súdu v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby obvinenému boli predložené listinné dôkazy s jeho vlastnoručným podpisom. Následne podaním zo dňa 10. decembra 2013 žiadal zrušiť rozsudok v časti náhrady škody vo výške 2 993,21 €.

V dovolaní, podanom prostredníctvom ustanovenej obhajkyne, obhajoba predovšetkým poukázala na porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom, keď vyšetrovateľ a okresný súd neakceptovali návrhy obvineného na vykonanie dôkazov svedčiacich v jeho prospech. Zároveň podľa obhajoby nebolo preukázané spáchanie prečinu sprenevery podľa § 213 Tr. zák., pretože nebolo zákonným spôsobom preukázané ukončenie leasingovej zmluvy, pričom obvinený namietol pravosť svojho podpisu na listine zo dňa 11. januára 2006 a na doručenke zo dňa 6. marca 2006. Z týchto dôvodov dovolaciemu súdu navrhli vysloviť porušenie ustanovenia § 2 ods. 9, ods. 10, ods. 12 Tr. por., zrušiť napadnuté

rozsudky a prikázať súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K dovolaniu sa vyjadrila námestníčka Okresnej prokuratúry Piešťany, ktorá považovala napadnuté uznesenie krajského súdu v spojení s rozsudkom okresného súdu za zákonné, vydané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona a Trestného poriadku, na základe riadne a zákonne ustáleného skutkového a právneho stavu veci. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané ukončenie leasingovej zmluvy, ako aj konanie obvineného, ktorým naplnil znaky prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Dovolaciemu súdu navrhla dovolanie obvineného zamietnuť podľa § 392 ods. 1 Tr. por. Súčasne poukázala na skutočnosť, že uznesením Okresného súdu Piešťany zo dňa 18. januára 2013, sp. zn. 2T 93/2009, bolo rozhodnuté, že obvinený je účastný amnestie prezidenta Slovenskej republiky.

Vzhľadom na rozhodnutie o amnestii, ako aj rozpornosť dovolacích dôvodov uvedených obvineným a ustanovenou obhajkyňou, najvyšší súd vrátil spis okresnému súdu na odstránenie nedostatkov.

Obvinený na výzvu súdu o spresnenie, čoho sa domáha a či trvá na podanom dovolaní, uviedol, že žiada zrušiť rozsudok zo dňa 28. novembra 2011, sp. zn. 2T 93/2009, ako celok. Okresný súd posúdil jeho podanie podľa obsahu tak, že trvá na podanom dovolaní.

Ustanovená obhajkyňa na opakované výzvy súdu o vyjadrenie sa, či obvinený súhlasil s dovolacími dôvodmi uvedenými v ňou podanom dovolaní, uviedla, že na svojom dovolaní netrvá. Podľa nej nie sú dané dovolacie dôvody uvádzané obvineným.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Tr. por. ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a/ rozsudok a trestný rozkaz,
- b/ uznesenie o postúpení vecí okrem uznesenia o postúpení vecí inému súdu,
- c/ uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d/ uznesenie o podmieňnom zastavení trestného stíhania,
- e/ uznesenie o podmieňnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f/ uznesenie o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania,
- g/ rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h/ rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a/ až g/, alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Podľa § 372 ods. 1 Tr. por. oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, **ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté.** Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 2. októbra 2012, sp. zn. 5To 9/2012, ktorým bolo podľa § 316 ods. 1 Tr. por. zamietnuté odvolanie obvineného z dôvodu jeho oneskoreného podania. Jedná sa teda o rozhodnutie napadnuteľné dovolaním, avšak Trestný poriadok v ustanovení § 372 ods. 1 podmienil možnosť podať dovolanie využitím riadneho opravného prostriedku.

Za využitie práva podať odvolanie proti rozsudku treba považovať iba situáciu, keď odvolací súd môže v dôsledku tohto riadneho opravného prostriedku uplatniť svoje oprávnenie podľa § 319 Tr. por. alebo podľa § 316 ods. 3 Tr. por. alebo rovnaké oprávnenie podľa § 321 Tr. por. s následným postupom podľa § 322 ods. 1 Tr. por. alebo podľa odseku 3 tohto ustanovenia po uplatnení prieskumnej povinnosti podľa § 317 Tr. por. Sem však

nepatria prípady zamietnutia odvolania z formálnych dôvodov podľa § 316 ods. 1 Tr. por., kedy odvolací súd nemôže preskúmať napadnuté rozhodnutie, ani konanie, ktoré mu predchádzalo a jeho prieskumná povinnosť môže byť zameraná výlučne len na to, či existuje niektorý z dôvodov uvedených v tomto ustanovení, ktorý bez ďalšieho znamená zamietnutie odvolania (Zbierka stanovísk najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky 3/2014, č. 48).

Absencia rozhodnutia odvolacieho súdu v merite veci má teda za následok nemožnosť podania dovolania. Obvinený podaním odvolania po zákonom stanovenej lehote vylúčil vecný prieskum jeho veci na odvolacom súde.

Nakoľko v dovolacom konaní nebola splnená podmienka podľa § 372 ods. 1 Tr. por., dovolací súd neodstraňoval ďalšie vady podaní, a to rozpor medzi vyjadrením obvineného, ktorý trval na podanom dovolaní a vyjadrením jeho ustanovenej obhajkyne, ktorá na podanom dovolaní netrvala.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. d/ Tr. por. dovolanie obvineného S. J. na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci, odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 3. septembra 2014

JUDr. Gabriela Š i m o n o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová